

Institut te Anami, Duitsch Oost-Afrika. Type in het Naturhistorisches Museum te Hamburg.

Anoetus ensifer nov. sp.

Nympha II (hypopus). — 135 mikron, dus een zeer kleine soort. Kleurloos. Ook deze is het naast verwant aan *A. trichophorus* Oudms. en *A. phyllotrichus* Berl. — Zij onderscheidt zich echter van de beide genoemden voornamelijk door de twee sabelvormige haren in het centrum van den rug van het opisthosoma, welke tot aan de schouders reiken. — Slechts één exemplaar werd gevonden op een Passalide in Amani, Duitsch Oost-Afrika, VIII, 1911. Type in het Naturhistorisches Museum te Hamburg.

Anoetus phyllophorus Oudms.

Nympha II (hypopus). — Deze soort, door mij beschreven in Ent. Ber., vol. 1, n°. 24, p. 238, 1 Juli 1905, werd het eerst door Prof. Dr. J. Ritzema Bos op een *Oniscus asellus* te Leiden aangetroffen, daarna door den heer K. J. W. Kempers op een *Oxythyrea funesta* te Meerssen. Vermoedelijk is de soort kosmopoliet, want ik vond ook één exemplaar in een buisje met passagiers van een Passalide uit Amani, Duitsch Oost-Afrika, VIII, 1911. Collectie Naturhistorisches Museum te Hamburg.

Arnhem.

A. C. OUDEMANS.

Aanteekeningen over Suctoria XIX.

Voor den heer Edw. Jacobson determineerde ik de volgende *Suctoria*.

S u c t o r i a u i t J a v a .

Ctenocephalus felis Bouché. — 1 ♀ op *Felis domestica* L., Semarang, Java, Maart 1910. — 1 ♀ op idem, aldaar, Febr. 1910. — 1 ♀ op idem, aldaar, Juli 1910.

Ctenocephalus canis Curtis. — 1 ♂ op *Paradoxurus hermaphrodita* (Pall.), Semarang, Maart 1910.

S u c t o r i a u i t D u i t s c h l a n d .

Ceratophyllus sciuroorum Schrank. — 4 ♂ en 7 ♀ op *Eliomys quercinus* L., Tabarz (Thüringen), Juli 1911. Tot dusverre was deze soort niet van dezen gastbeer bekend.

D r i e S p a l a c o p s y l l a - w i j f j e s .

Tot dusverre zijn de soortkenmerken der *Spalacopsylla*-wifjes onbekend. Door een omvangrijk materiaal uit molnesten uit de omgeving van Sittard, mij verstrekt door Pater F. Heselhaus, S. J., ben ik in staat die der ♀♀ van drie soorten vast te stellen.

Spalacopsylla bisbidentatus Kolenati ♀: de vrije rand van het zevende sterniet begint bij den achterrand van het zesde tergiet, en wel een eind beneden het laagste randhaar van dit tergiet; loopt dan schuins naar achteren en naar beneden, in welk verloop het zeer flauw konkaf is; maakt dan een bocht, zoodat hij recht naar beneden loopt; om daarna weer om te buigen en zich schuins naar voren en naar beneden te richten.

Spalacopsylla agyrtes Heller ♀: de vrije rand van het zevende sterniet begint bij den achterrand van het zesde tergiet, en wel juist beneden het laagste randhaar van dit tergiet; loopt dan schuins naar achteren en naar beneden, in welk verloop het flauw konkaf is; maakt dan een halfcirkelbocht; om daarna zich recht naar beneden te richten.

Spalacopsylla congener Rothschild $\frac{1}{4}$: de vrije rand van het zevende sterniet begint bij den achterrand van het zesde tergiet, en wel bij het derde randhaar van dit tergiet (dus zeer hoog dorsaad); loopt dan schuins naar achteren en naar beneden, in welk verloop het flauw konkaaf is; buigt zich dan langzaam recht naar beneden en dan cirkelvormig naar voren; om dan plotseling weer zulk een bocht te maken; tusschen deze twee bochten bevindt zich dus een keep van $\pm 60^\circ$.

Arnhem.

A. C. OUDEMANS.

Entomologie uit Dagbladen.

Onder het hoofd »Nijverheid en Technische Kunsten» (sic!) lezen we in de Nieuwe Rotterdammer Courant van 8 Januari II.:

»Pictet deelt mee, dat het hem gelukt is, enkelen rupsen, die een winterslaap doen, dit te verhinderen.

Uit de eieren der uit deze rupsen ontstane vlinders kwamen rupsen voort, die van nature niet tot winterslaap vervielen. Een andere rups voedt zich met eikenbladen. Met groote moeite gelukte het Pictet enkele rupsen aan dennennaalden te wennen. Uit deze rupsen werden vlinders gekweekt, en de rupsen van deze wonden heel makkelijk en goed aan dennennaalden.»

In het nummer van 10 Januari deelt datzelfde blad ons mede:

»In Frankrijk wordt de landbouw met een nieuw gevaar bedreigd. Te Borms, een dorpje in Var, heeft men namelijk een zeer schadelijke aardappelparasiet, de *Phthorimaea solanella*, ontdekt. Het rupsje vreet de knollen uit; een knol, die eenmaal aangetast is, is onherroepelijk verloren. Zelfs het vee weigert de aldus aangestoken aardappelen te eten, omdat de rups saphroieten afscheidt, die den smaak van de knollen